

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/2284 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2016

o zmanjšanju nacionalnih emisij za nekatera onesnaževala zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V zadnjih 20 letih je bil v Uniji dosežen precejšen napredek na področju antropogenih emisij v ozračje in kakovosti zraka, in sicer zlasti z uresničevanjem posebne politike Unije, vključno na podlagi sporočila Komisije z dne 21. septembra 2005, naslovljenega „Tematska strategija o onesnaževanju zraka“ (TSOZ). Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je bila za ta napredek ključna, saj je določila zgornje meje skupnih letnih emisij držav članic za obdobje od leta 2010 za žveplov dioksid (SO₂), dušikove okside (NO_x), nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC) in amoniak (NH₃). Posledično so se v Uniji med letoma 1990 in 2010 emisije žveplovega dioksida zmanjšale za 82 %, emisije dušikovih oksidov za 47 %, emisije nemetanskih hlapnih organskih spojin za 56 %, emisije amoniaka pa za 28 %. Kot je navedeno v sporočilu Komisije z dne 18. decembra 2013, naslovljenem „Čist zrak za Evropo“ (v nadaljnjem besedilu: revidirana TSOZ), pa še vedno ostajajo večji negativni vplivi na zdravje ljudi in okolje ter resno ogrožanje zdravja ljudi in okolja.
- (2) Sedmi okoljski akcijski program ⁽⁵⁾ potrjuje dolgoročni cilj Unije za politiko glede kakovosti zraka, in sicer doseči ravni kakovosti zraka, ki nimajo večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ne ogrožajo resno zdravja

⁽¹⁾ UL C 451, 16.12.2014, str. 134.

⁽²⁾ UL C 415, 20.11.2014, str. 23.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. decembra 2016.

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka (UL L 309, 27.11.2001, str. 22).

⁽⁵⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

ljudi in okolja, ter v ta namen poziva k popolnemu spoštovanju veljavne zakonodaje o kakovosti zraka Unije, strateškim ciljem in ukrepom po letu 2020, okrepljenim prizadevanjem na področjih, kjer so prebivalstvo in ekosistemi izpostavljeni visokim ravnem onesnaževal zraka, ter okrepljenim sinergijam med zakonodajo o kakovosti zraka in političnimi cilji Unije, ki so bili določeni zlasti za podnebne spremembe in biotsko raznovrstnost.

- (3) V revidirani TSOZ so določeni novi strateški cilji za obdobje do leta 2030, da bi se še bolj približali dolgoročnemu cilju Unije glede kakovosti zraka.
- (4) Države članice in Unija so v procesu ratifikacije Minamatske konvencije o živem srebru iz leta 2013 v okviru Programa Združenih narodov za okolje, katere cilj je varovanje zdravja ljudi in okolja z zmanjšanjem emisij živega srebra iz obstoječih in novih virov, z namenom, da bi ta konvencija začela veljati leta 2017. Sporočene emisije tega onesnaževala bi morala preverjati Komisija.
- (5) Države članice in Unija so pogodbenice Konvencije Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja (v nadaljnjem besedilu: Konvencija LRTAP) in več njenih protokolov, vključno s Protokolom iz leta 1999 o zmanjšanju zakisljevanja, evtrofikacije in prizemnega ozona, ki je bil revidiran leta 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirani Göteborgski protokol).
- (6) Za leto 2020 in obdobje po njem revidirani Göteborgski protokol določa, upoštevajoč leto 2005 kot izhodiščno leto, za vsako pogodbenico nove obveznosti zmanjšanja emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev, spodbuja zmanjšanje emisij črnega ogljika, poziva k zbiranju in hranjenju informacij o škodljivih vplivih koncentracij onesnaževal zraka in usedlin na človeško zdravje in okolje ter spodbuja sodelovanje v programih v okviru Konvencije LRTAP, namenjenih preverjanju vplivov emisij.
- (7) Režim nacionalnih zgornjih meja emisij, vzpostavljen z Direktivo 2001/81/ES, bi zato bilo treba pregledati in uskladiti z mednarodnimi obveznostmi Unije in držav članic. V ta namen so nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij v tej direktivi za katero koli leto od 2020 do 2029 enake tistim iz revidiranega Göteborgskega protokola.
- (8) Države članice bi morale to direktivo izvajati na način, ki učinkovito prispeva k doseganju dolgoročnih ciljev Unije v zvezi s kakovostjo zraka, kot so podkrepljeni s smernicami Svetovne zdravstvene organizacije, ter ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov z zmanjševanjem ravni in usedlin onesnaženosti z zakisljevanjem, evtrofikacijo in ozonom pod kritične obremenitve in ravni, določene v Konvenciji LRTAP.
- (9) Ta direktiva bi morala na stroškovno učinkovit način prispevati tudi k doseganju ciljev glede kakovosti zraka, določenih v zakonodaji Unije, in k ublaževanju posledic podnebnih sprememb, poleg tega pa k izboljševanju kakovosti zraka na svetovni ravni in k večjim sinergijam s podnebno in energetske politiko Unije, pri čemer bi se bilo treba izogibati podvajanju veljavne zakonodaje Unije.
- (10) Ta direktiva prispeva tudi k zmanjševanju z zdravjem povezanih stroškov onesnaževanja zraka v Uniji, in sicer z izboljšanjem dobrega počutja državljanov Unije ter spodbujanjem prehoda na zeleno gospodarstvo.
- (11) Ta direktiva bi morala prispevati k postopnemu zmanjševanju onesnaževanja zraka, pri čemer izhaja iz zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, ki ureja emisije posameznih snovi.
- (12) Z zakonodajo Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih bi morali učinkovito doseči predvideno zmanjšanje emisij. Za doseganje širših ciljev glede kakovosti zraka je bistveno, da se že zgodaj ugotovi, ali zakonodaja za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih ni dovolj učinkovita – kot se je izkazalo v primeru, ko dejanske vrednosti emisij dizelskih avtomobilov Euro 6 niso ustrezale preskusnim vrednostim emisij dušikovih oksidov – in se v zvezi s tem sprejme ustrezen ukrep.
- (13) Države članice bi morale izpolnjevati obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive od leta 2020 do leta 2029 in od leta 2030 naprej. Da bi države članice dokazljivo napredovale pri izpolnjevanju obveznosti za leto 2030, bi morale za leto 2025 določiti okvirne ravni emisij, ki bi jih bilo tehnično mogoče doseči in ne bi povzročile nesorazmernih stroškov, ter bi si morale prizadevati doseči takšne ravni. Kadar emisij za leto 2025 ni mogoče omejiti v skladu z določeno krivuljo zmanjševanja, bi morale države članice v nadaljnjih poročilih, pripravljenih na podlagi te direktive, pojasniti razloge za ta odklon in ukrepe, s katerimi se bodo države članice spet približale omejevanju emisij v skladu z njihovo krivuljo zmanjševanja.

- (14) Nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij, določene v tej direktivi za obdobje od leta 2030, temeljijo na ocenah potenciala posamezne države članice za zmanjšanje emisij, ki so navedene v poročilu TSOZ št. 16 iz januarja 2015 (v nadaljnjem besedilu: TSOZ št. 16), na tehničnem pregledu razlik med nacionalnimi ocenami in ocenami iz TSOZ št. 16 ter na političnem cilju ohranitve splošnega zmanjšanja vplivov na zdravje do leta 2030 (v primerjavi z letom 2005) kolikor je mogoče blizu predlogu Komisije za to direktivo. Zaradi večje preglednosti bi morala Komisija objaviti temeljne predpostavke iz TSOZ št. 16.
- (15) Izpolnjevanje nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij bi bilo treba oceniti na podlagi posebnega metodološkega statusa iz časa določitve obveznosti.
- (16) Zahteve glede poročanja in obveznosti zmanjšanja emisij bi morale temeljiti na porabi energije in količini prodanih goriv v državi. Vendar se lahko nekatere države članice odločijo, da bodo v skladu s Konvencijo LRTAP kot podlago za vprašanje izpolnjevanja zahtev uporabile vsoto vseh nacionalnih emisij, izračunano na podlagi uporabljenih goriv v sektorju cestnega prometa. Zaradi ohranjanja skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije bi bilo treba v tej direktivi ohraniti to možnost.
- (17) Za odpravo nekaterih nejasnosti glede nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij vključuje revidirani Göteborgski protokol določbe o prožnostih, ki bi jih bilo treba vključiti v to direktivo. Natančneje, revidirani Göteborgski protokol določa mehanizem za prilagoditev nacionalnih evidenc emisij in enakomerno porazdelitev nacionalnih letnih emisij za največ tri leta, kadar so izpolnjeni določeni pogoji. Poleg tega bi bilo treba v tej direktivi dovoliti prožnosti glede primerov, ko ta državam članicam nalaga obveznost zmanjšanja emisij, ki presega stroškovno učinkovito zmanjšanje emisij, določeno v TSOZ št. 16 ter glede pomoči državam članicam v primeru nenadnih in izjemnih dogodkov, povezanih s proizvodnjo ali dobavo energije, če so izpolnjeni določeni pogoji. Komisija bi morala spremljati uporabo teh prožnosti in pri tem upoštevati smernice, oblikovane v okviru Konvencije LRTAP. Pri ocenjevanju vlog za prilagoditve naj bi se štelo, da so bile obveznosti zmanjšanja emisij za obdobje med 2020 in 2029 določene 4. maja 2012, na dan, ko je bil Göteborgski protokol revidiran.
- (18) Vsaka država članica bi morala oblikovati, sprejeti in izvajati nacionalni program nadzora nad onesnaževanjem zraka, da bi izpolnila svoje obveznosti zmanjšanja emisij in učinkovito pripomogla k doseganju ciljev glede kakovosti zraka. Zato bi morale države članice upoštevati, da bi bilo treba na območjih in v aglomeracijah s previsokimi koncentracijami onesnaževal zraka in/ali tistih območjih ter v aglomeracijah, ki znatno prispevajo k onesnaženosti zraka na drugih območjih in v aglomeracijah, tudi v sosednjih državah, zmanjšati emisije zlasti dušikovih oksidov in drobnih delcev. Nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka bi morali v ta namen prispevati k uspešnemu izvajanju načrtov za kakovost zraka, pripravljenih v skladu s členom 23 Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (19) Da bi zmanjšali emisije iz antropogenih virov, bi bilo treba v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka preučiti ukrepe, ki bi se uporabljali v vseh ustreznih sektorjih, vključno s kmetijstvom, energetiko, industrijo, cestnim prometom, celinsko plovbo, hišnim ogrevanjem in uporabo necestne mobilne mehanizacije ter topili. Države članice pa bi morale imeti pravico, da same odločijo o tem, katere ukrepe bodo sprejele za izpolnitev obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive.
- (20) Države članice bi morale pri pripravi nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka upoštevati najboljše prakse pri odpravljanju med drugim najbolj škodljivih onesnaževal znotraj področja uporabe te direktive ob upoštevanju občutljivih skupin človeške populacije.
- (21) Kmetijstvo je pomemben vir emisij amoniaka in drobnih delcev. Da bi te emisije zmanjšali, bi morali nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka vključevati ukrepe za uporabo v kmetijskem sektorju. Ti ukrepi bi morali biti stroškovno učinkoviti in temeljiti na specifičnih informacijah in podatkih, pri čemer se upoštevajo znanstveni napredek in pretekli ukrepi držav članic. Skupna kmetijska politika državam članicam omogoča, da s posebnimi ukrepi prispevajo h kakovosti zraka. Prihodnja ocena bo pripomogla k boljšemu razumevanju učinkov teh ukrepov.
- (22) Izboljšanje kakovosti zraka bi bilo treba doseči s sorazmernimi ukrepi. Pri sprejemanju ukrepov, ki se vključijo v nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, za uporabo v kmetijskem sektorju, bi morale države članice zagotoviti, da se v celoti upoštevajo njihovi učinki na male kmetije, da bi kolikor je mogoče omejili morebitne dodatne stroške.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

- (23) Kadar so nekateri ukrepi, sprejeti v okviru nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in katerih cilj je preprečevanje emisij v kmetijskem sektorju, upravičeni do finančne podpore, zlasti ukrepi kmetij, ki zahtevajo večje spremembe v praksi ali znatne naložbe, bi morala Komisija olajšati dostop do finančne podpore in drugih razpoložljivih finančnih sredstev Unije.
- (24) Da bi zmanjšale emisije, bi morale države članice razmisliti o podpiranju preusmeritve naložb v čiste in učinkovite tehnologije. Z inovacijami je mogoče izboljšati trajnost in reševati probleme pri izvoru, in sicer z boljšim odzivanjem posameznih sektorjev na izzive glede kakovosti zraka.
- (25) Nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka, vključno z analizo, ki podpira opredelitev politik in ukrepov, bi bilo treba redno posodabljeni.
- (26) Za oblikovanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in kakršne koli pomembne posodobitve, ki temeljijo na zanesljivih informacijah, bi se morale države članice o teh programih in posodobitvah posvetovati z javnostjo in pristojnimi organi na vseh ravneh, ko so vse možnosti glede politik in ukrepov še vedno odprte. Države članice bi se morale vključiti v čezmejna posvetovanja, kadar bi izvajanje njihovih programov lahko vplivalo na kakovost zraka v drugi državi članici ali tretji državi, v skladu z zahtevami, določenimi v pravu Unije in mednarodnem pravu, vključno z UN/ECE Konvencijo o presoji čezmejnih vplivov na okolje (Konvencija iz Espooja) iz leta 1991 in njenim Protokolom o strateški presoji vplivov na okolje iz leta 2003.
- (27) Cilj te direktive je med drugim tudi varovanje zdravja ljudi. Kot je Sodišče že večkrat opozorilo, bi bilo nezdržljivo z zavezujočim učinkom, ki ga ima direktiva na podlagi tretjega odstavka člena 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da se načeloma izključi možnost zainteresiranih oseb, da se sklicujejo na obveznost, ki jo ta direktiva nalaga. Ta ugotovitev velja zlasti za direktivo, katere cilj je zagotoviti nadzor nad onesnaženjem zraka in zmanjšati takšno onesnaženje ter s tem zagotoviti varovanje zdravja ljudi.
- (28) Države članice bi morale pripraviti nacionalne evidence emisij in projekcije, kot tudi informativna poročila o evidencah za vsa onesnaževala zraka, zajeta v tej direktivi, ter o njih poročati, kar bi nato moralo Uniji omogočati izpolnjevanje njenih dolžnosti glede poročanja v okviru Konvencije LRTAP in njenih protokolov.
- (29) Da se ohrani splošna usklajenost v Uniji kot celoti, bi morale države članice zagotoviti, da so njihova poročanja Komisiji o svojih nacionalnih evidencah emisij in projekcijah, kot tudi njihova informativna poročila o evidencah v celoti skladna z njihovim poročanjem v okviru Konvencije LRTAP.
- (30) Da bi ocenili učinkovitost nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij, določenih s to direktivo, bi morale države članice spremljati tudi vplive onesnaženosti zraka na kopenske in vodne ekosisteme ter poročati o takih vplivih. Za zagotovitev stroškovne učinkovitosti bi morale države članice imeti možnost, da uporabijo izbirne kazalnike spremljanja iz te direktive, morale pa bi tudi poskrbeti za uskladitev z drugimi programi spremljanja, vzpostavljenimi na podlagi drugih sorodnih direktiv in, kadar je primerno, na podlagi Konvencije LRTAP.
- (31) Za izmenjavo izkušenj in dobrih praks, zlasti za zagotovitev novih smernic in lažje usklajeno izvajanje zakonodaje in politik Unije v zvezi z izboljšanjem kakovosti zraka, bi bilo treba vzpostaviti evropski forum za čisti zrak, ki vključuje vse deležnike, vključno s pristojnimi organi držav članic na vseh ustreznih ravneh.
- (32) V skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi morale države članice poskrbeti za aktivno in sistematično razširjanje informacij z elektronskimi sredstvi.
- (33) Potrebna je sprememba Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, da bi navedeno direktivo uskladili s Konvencijo UN/ECE iz leta 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija).

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽²⁾ Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

- (34) Da bi upoštevali tehnični in mednarodni razvoj, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo Priloge I in dela 2 Priloge III ter Priloge IV zaradi njihove prilagoditve razvoju v okviru Konvencije LRTAP ter v zvezi s spremembo Priloge V zaradi njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku ter razvoju v okviru Konvencije LRTAP. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (35) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja prožnosti in nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka v skladu s to direktivo bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (36) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (37) Glede na naravo in obseg sprememb, ki jih je treba vnesti v Direktivo 2001/81/ES, bi bilo treba navedeno direktivo nadomestiti, da se poveča pravna varnost, jasnost, preglednost in da se zakonodajo bolj poenostavi. Za zagotovitev neprekinjenega izboljševanja kakovosti zraka bi države članice morale spoštovati nacionalne zgornje meje emisij iz Direktive 2001/81/ES, dokler se leta 2020 ne začnejo uporabljati nove nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij iz te direktive.
- (38) Ker cilja te direktive, in sicer zagotavljanja visoke ravni zaščite zdravja ljudi in okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejnne narave onesnaževanja zraka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (39) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih ⁽³⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji in predmet urejanja

1. Da bi se približali doseganju ravni kakovosti zraka, ki nimajo večjih negativnih vplivov na zdravje ljudi in okolje ter ne ogrožajo resno zdravja ljudi in okolja, ta direktiva za države članice določa obveznosti zmanjšanja antropogenih emisij žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x), nemetanskih hlapnih organskih spojin (NMVOC), amoniaka (NH₃) in drobnih delcev (PM_{2,5}) v zrak, poleg tega pa zahteva oblikovanje, sprejetje in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka ter spremljanje emisij in vplivov teh onesnaževal in drugih onesnaževal iz Priloge I, ter poročanje o njih.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

2. Ta direktiva prispeva tudi k:
- (a) doseganju ciljev glede kakovosti zraka, določenih v zakonodaji Unije, in približevanju dolgoročnemu cilju Unije, da bi dosegli ravni kakovosti zraka v skladu s smernicami za kakovost zraka, ki jih je objavila Svetovna zdravstvena organizacija;
  - (b) doseganju ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov v skladu s Sedmim okoljskim akcijskim programom;
  - (c) večji sinergiji med politiko Unije za kakovost zraka in drugimi ustreznimi politikami Unije, zlasti podnebno in energetska politiko.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za emisije onesnaževal iz Priloge I iz vseh virov na ozemlju držav članic, v njihovih izključnih ekonomskih conah in conah nadzora nad onesnaževanjem.
2. Ta direktiva ne zajema emisij na Kanarskih otokih, v francoskih čezmorskih departmajih, na Madeiri in Azorih.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „emisija“ pomeni izpust snovi iz točkovnega ali razpršenega vira v zrak;
2. „antropogene emisije“ pomenijo emisije onesnaževal v zrak, povezane s človekovimi dejavnostmi;
3. „predhodniki ozona“ pomenijo dušikove okside, nemetanske hlapne organske spojine, metan in ogljikov monoksid;
4. „cilji glede kakovosti zraka“ pomenijo obveznosti glede mejnih vrednosti, ciljnih vrednosti in stopnje izpostavljenosti za kakovost zraka iz Direktive 2008/50/ES in Direktive 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
5. „žveplov dioksid“ ali „SO₂“ pomeni vse žveplove spojine, izražene kot žveplov dioksid, vključno z žveplovim trioksidom (SO₃), žveplovo kislino (H₂SO₄) in reduciranimi žveplovimi spojinami, kot so vodikov sulfid (H₂S), merkaptani in dimetil sulfidi;
6. „dušikovi oksidi“ ali „NO_x“ pomeni dušikov oksid in dušikov dioksid, izražena kot dušikov dioksid;
7. „nemetanske hlapne organske spojine“ ali „NMVOC“ pomenijo vse organske spojine razen metana, ki lahko pri reakciji z dušikovimi oksidi in ob prisotnosti sončne svetlobe proizvedejo fotokemične oksidante;
8. „drobni delci“ ali „PM_{2,5}“ pomeni delce z aerodinamičnim premerom 2,5 mikrometra (μm) ali manj;
9. „črni ogljik“ ali „BC“ pomeni delce, ki vsebujejo ogljik in absorbirajo svetlobo;
10. „nacionalna obveznost zmanjšanja emisij“ pomeni obveznost držav članic glede zmanjšanja emisij snovi; določa zmanjšanje emisij, ki mora biti najmanj doseženo v ciljnem koledarskem letu, izraženo kot odstotek skupnih emisij, izpuščenih v izhodiščnem letu (2005);

⁽¹⁾ Direktiva 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in polikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanem zraku (UL L 23, 26.1.2005, str. 3).

11. „ciklus vzletanja in pristajanja“ pomeni cikel, ki vključuje vožnjo po tleh pri priletu in vzletu, vzlet, vzpon, prilet, pristajanje in vse druge vrste obratovanja zračnega plovila do višine 3 000 čevljev;
12. „mednarodni pomorski promet“ pomeni prevoze po morju in obalnih vodah z vodnimi plovili vseh zastav, razen ribiških plovil, ki odrinejo z ozemlja ene države in priplujejo na ozemlje druge države;
13. „cona nadzora nad onesnaževanjem“ pomeni morsko območje, ki ne presega 200 morskih milj od temeljnih črt, od katerih se meri širina teritorialnega morja posameznih držav, in ki ga določi država članica za preprečevanje, zmanjšanje ali nadziranje onesnaževanja z ladjem v skladu z veljavnimi mednarodnimi predpisi in standardi;
14. „zakonodaja Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih“ pomeni zakonodajo Unije, katere cilj je zmanjšati emisije onesnaževal zraka iz te direktive, in sicer s sprejetjem ukrepov za ublažitev pri viru.

Člen 4

Nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij

1. Države članice omejijo vsaj svoje letne antropogene emisije žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev v skladu z nacionalnimi obveznostmi zmanjšanja emisij, ki se uporabljajo od leta 2020 do leta 2029 in od leta 2030 naprej, kot je določeno v Prilogi II.
2. Države članice brez poseganja v odstavek 1 sprejmejo potrebne ukrepe za omejitev svojih antropogenih emisij žveplovega dioksida, dušikovih oksidov, nemetanskih hlapnih organskih spojin, amoniaka in drobnih delcev za leto 2025. Okvirne ravni navedenih emisij se določijo glede na linearno krivuljo zmanjševanja, določeno v zvezi z ravnmi emisij, ki so določene v obveznostih zmanjšanja emisij za leto 2020, in ravnmi emisij, ki so določene v obveznostih zmanjšanja emisij za leto 2030.

Države članice lahko sledijo nelinearni krivulji zmanjševanja, če je to ekonomsko ali tehnično bolj učinkovito in pod pogojem, da se bo zmanjševanje po letu 2025 postopoma približevalo linearni krivulji zmanjševanja in da to ne bo vplivalo na obveznosti zmanjšanja emisij za leto 2030. Države članice določijo takšno nelinearno krivuljo zmanjševanja ter pojasnijo razloge zanj v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka, ki jih predložijo Komisiji v skladu s členom 10(1).

Kadar emisij za leto 2025 ni mogoče omejiti v skladu z določeno krivuljo zmanjševanja, države članice v nadaljnjih informativnih poročilih o evidencah, ki jih predložijo Komisiji v skladu s členom 10(2), pojasnijo razloge za ta odklon in ukrepe, s katerimi se bodo države članice spet približale omejevanju emisij v skladu z njihovo krivuljo zmanjševanja.

3. Za namene izpolnjevanja določb iz odstavkov 1 in 2 se ne upoštevajo naslednje emisije:
  - (a) emisije zrakoplovov zunaj ciklusa vzletanja in pristajanja;
  - (b) emisije iz nacionalnega pomorskega prometa z ozemelj iz člena 2(2) in na ta ozemlja;
  - (c) emisije v mednarodnem pomorskem prometu;
  - (d) emisije dušikovih oksidov in nemetanskih hlapnih organskih spojin iz dejavnosti, ki spadajo v nomenklaturo za poročanje iz leta 2014 (NFR), kot je določeno v Konvenciji LRTAP za kategoriji 3B (ravnjanje z gnojem) in 3D (kmetijska zemljišča).

Člen 5

Prožnosti

1. Države članice lahko prilagodijo letne nacionalne evidence emisij za žveplov dioksid, dušikove okside, nemetanske hlapne organske spojine, amoniak in drobne delce v skladu z delom 4 Priloge IV, kadar zaradi uporabe izboljšanih metod evidentiranja emisij, posodobljenih v skladu z znanstvenim napredkom, ne bi bile izpolnjenе njihove nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij.

Pri ugotavljanju, ali so ustrezni pogoji iz dela 4 Priloge IV izpolnjeni, se šteje, da so bile obveznosti zmanjšanja emisij za leta od 2020 do 2029 določene 4. maja 2012.

Če se faktorji emisij ali metodologije, uporabljene za določanje emisij iz specifičnih vrst virov, bistveno razlikujejo od tistih, ki so bile pričakovane kot rezultat izvajanja dane norme ali standarda iz zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih v skladu s točkama 1(d)(ii) in (iii) dela 4 Priloge IV, morata biti od leta 2025 dalje izpolnjena naslednja dodatna pogoja za prilagoditve:

- (a) zadevna država članica na podlagi ugotovitev, pridobljenih z nacionalnimi programi inšpekcijskih pregledov in uveljavljanja zakonodaje, namenjenih spremljanju učinkovitosti zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, dokaže, da bistveno drugačni faktorji emisij niso posledica izvajanja ali uveljavljanja te zakonodaje na nacionalni ravni;
- (b) zadevna država članica je glede znatne razlike med faktorji emisije obvestila Komisijo, ki v skladu s členom 11(2) preveri, ali so potrebni nadaljnji ukrepi.

2. Če država članica v danem letu zaradi izjemno mrzle zime ali izjemno suhega poletja ne more izpolniti obveznosti zmanjšanja emisij, lahko te obveznosti izpolni z enakomerno porazdelitvijo nacionalnih letnih emisij za zadevno, predhodno in naslednje leto, če to povprečje ne presega ravni nacionalne letne emisije, določene z obveznostjo zmanjšanja emisij države članice.

3. Če država članica, za katero so ena ali več obveznosti zmanjšanja emisij iz Priloge II določene na ravni, ki je strožja od stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij iz TSOZ št. 16, v danem letu tudi po izvedbi vseh stroškovno učinkovitih ukrepov ne more izpolniti zadevne obveznosti zmanjšanja emisij, se šteje, da največ pet let izpolnjuje zadevno obveznost zmanjšanje emisij, če za vsako od teh let to neizpolnjevanje nadoknadi z enakovrednim zmanjšanjem emisij drugega onesnaževala iz Priloge II.

4. Največ tri leta se za državo članico šteje, da je izpolnila svoje obveznosti v skladu s členom 4, kadar je neizpolnjevanje njenih obveznosti zmanjšanja emisij za ustrezna onesnaževala posledica nenadne in izjemne prekinitve ali izgube zmogljivosti v sistemu oskrbe ali proizvodnje energije in/ali toplote, ki jih ni bilo mogoče razumno predvideti in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zadevna država članica je dokazala, da si je na vse razumne načine, tudi z izvajanjem novih ukrepov in politik, prizadevala izpolniti obveznosti in si bo še naprej prizadevala, da bo obdobje, ko obveznosti ne bodo izpolnjene, čim krajše, in
- (b) zadevna država članica je dokazala, da bi izvajanje drugih ukrepov in politik poleg tistih iz točke (a) povzročilo nesorazmerne stroške, bistveno ogrozilo nacionalno energetska varnost ali pomenilo znatno tveganje energetske revščine za velik del prebivalstva.

5. Države članice, ki nameravajo uporabljati odstavek 1, 2, 3 ali 4, Komisijo o tem obvestijo do 15. februarja zadevnega leta poročanja. Te informacije vsebujejo onesnaževala in zadevne sektorje ter, kadar je na voljo, obseg vplivov na nacionalne evidence emisij.

6. Komisija s pomočjo Evropske agencije za okolje pregleda in oceni, ali uporaba katere koli prožnosti za določeno leto izpolnjuje ustrezne pogoje iz odstavka 1 tega člena in dela 4 Priloge IV ali odstavkov 2, 3 ali 4 tega člena, kadar je to ustrezno.

Kadar Komisija meni, da uporaba danih prožnosti ni v skladu z ustreznimi pogoji iz odstavka 1 tega člena in dela 4 Priloge IV ali odstavkov 2, 3 ali 4 tega člena, v devetih mesecih od dneva prejema ustreznega poročila iz člena 8(4) sprejme sklep, s katerim zadevno državo članico obvesti, da uporabe prožnosti ni mogoče sprejeti, in navede razloge za to zavrnitev. Kadar Komisija v devetih mesecih od datuma prejema ustreznega poročila iz člena 8(4) prožnosti ne nasprotuje, to zadevna država članica razume, da je uporaba te prožnosti veljavna in odobrena za navedeno leto.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila za uporabo prožnosti iz odstavkov 1, 2, 3 in 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

8. Komisija pri izvajanju svojih pooblastil v skladu z odstavkoma 6 in 7 upošteva ustrezne smernice, oblikovane na podlagi Konvencije LRTAP.

Člen 6

Nacionalni programi nadzora nad onesnaževanjem zraka

1. Države članice oblikujejo, sprejmejo in izvajajo svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka v skladu z delom 1 Priloge III, da bi omejile svoje letne antropogene emisije v skladu s členom 4 in pripomogle k doseganju ciljev te direktive v skladu s členom 1(1).

2. Pri oblikovanju, sprejemanju in izvajanju programa iz odstavka 1 države članice:

- (a) ocenijo, v kolikšnem obsegu lahko nacionalni viri emisij vplivajo na kakovost zraka na njihovih ozemljih in ozemljih sosednjih držav članic, z uporabo, kadar je to ustrezno, podatkov in metodologij, ki so bili razviti v okviru Programa sodelovanja za spremljanje in oceno (EMEP) na podlagi Protokola h Konvenciji LRTAP o dolgoročnem financiranju Programa sodelovanja za spremljanje in oceno onesnaževanja zraka na velike razdalje v Evropi;
- (b) upoštevajo potrebo po zmanjšanju emisij onesnaževal zraka z namenom, da se dosežejo cilji glede kakovosti zraka na njihovih ozemljih in, kadar je primerno, v sosednjih državah članicah;
- (c) pri sprejemanju ukrepov za izpolnitev svojih nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij drobnih delcev dajo prednost ukrepom za zmanjšanje emisij črnega ogljika;
- (d) zagotovijo skladnost z drugimi relevantnimi načrti in programi, uvedenimi na podlagi zahtev iz nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Unije.

Da bi države članice izpolnile ustrezne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij, morajo v svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka vključiti ukrepe za zmanjšanje emisij, ki so določeni kot obvezni v delu 2 Priloge III, poleg tega pa lahko v te programe vključijo tudi ukrepe za zmanjšanje emisij, ki so določeni kot neobvezni v delu 2 Priloge III, ali ukrepe, ki imajo enakovreden blažilni učinek.

3. Države članice vsaj vsaka štiri leta posodobijo svoje nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka.

4. Ne glede na odstavek 3 se politike in ukrepi za zmanjševanje emisij iz nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka posodobijo v 18 mesecih od predložitve najnoveše nacionalne evidence emisij ali nacionalnih projekcij emisij, če v skladu s predloženimi podatki obveznosti iz člena 4 niso izpolnjene ali če obstaja tveganje neizpolnjevanja.

5. Države članice se o osnutkih svojih nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in vseh pomembnih posodobitvah, pred dokončanjem teh programov, posvetujejo z javnostjo v skladu z Direktivo 2003/35/ES in pristojnimi organi, za katere je verjetno, da jih bo zaradi njihovih specifičnih okoljskih odgovornosti na področju onesnaževanja, kakovosti in upravljanja zraka na vseh ravneh zadevalo izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka.

6. Po potrebi se opravijo čezmejna posvetovanja.

7. Komisija omogoča lažjo pripravo in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka, kadar je to primerno, z izmenjavo dobrih praks.

8. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spremembo te direktive glede prilagoditev dela 2 Priloge III razvoju, vključno s tehničnim napredkom, v okviru Konvencije LRTAP.

9. Komisija lahko določi smernice za pripravo in izvajanje nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka.

10. Komisija z izvedbenimi akti tudi določi obliko nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17.

Člen 7

Finančna podpora

Komisija si prizadeva olajšati dostop do obstoječih finančnih sredstev Unije v skladu s pravnimi določbami, ki urejajo ta sredstva, da bi podprla ukrepe, ki jih je treba sprejeti za doseganje ciljev te direktive.

Ta finančna sredstva Unije vključujejo sredstva, ki so razpoložljiva zdaj in v prihodnje, med drugim:

- (a) okvirni program za raziskave in inovacije;
- (b) evropske strukturne in investicijske sklade, vključno z ustreznimi finančnimi sredstvi iz skupne kmetijske politike;
- (c) instrumente za financiranje okoljskih in podnebnih ukrepov, kot je program LIFE.

Komisija oceni možnost za vzpostavitev točke „vse na enem mestu“, kjer bi lahko vse zainteresirane strani brez težav preverile razpoložljivost sredstev Unije in s tem povezane postopke glede dostopa za projekte, ki se nanašajo na vprašanja onesnaženosti zraka.

Člen 8

Nacionalne evidence in projekcije emisij ter informativna poročila o evidencah

1. Države članice pripravijo in letno posodablajo nacionalne evidence emisij za onesnaževala iz tabele A Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

Države članice lahko pripravijo in letno posodablajo nacionalne evidence emisij za onesnaževala iz tabele B Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

2. Države članice pripravijo in vsaka štiri leta posodablajo prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij in evidence velikih točkovnih virov, vsaki dve leti pa nacionalne projekcije emisij za onesnaževala iz tabele C Priloge I v skladu z zahtevami, določenimi v navedeni prilogi.

3. Države članice pripravijo informativno poročilo o evidencah, ki je priloženo nacionalnim evidencam in projekcijam emisij iz odstavkov 1 in 2 v skladu z zahtevami iz tabele D v Prilogi I.

4. Države članice, ki so se odločile za prožnost v skladu s členom 5, v informativno poročilo o evidencah emisij za zadevno leto vključijo informacije, ki dokazujejo, da uporaba prožnosti izpolnjuje ustrezne pogoje iz člena 5(1) in dela 4 Priloge IV ali člena 5(2), (3) ali (4), kadar je ustrezno.

5. Države članice v skladu s Prilogo IV pripravijo in posodablajo nacionalne evidence emisij (po potrebi tudi prilagojene nacionalne evidence emisij), nacionalne projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in spremljajoča informativna poročila o evidencah.

6. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje na podlagi informacij iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena za onesnaževala iz Priloge I vsako leto pripravi in posodobi evidence emisij na ravni Unije in informativno poročilo o evidencah, kot tudi vsaki dve leti projekcije emisij na ravni Unije in vsaka štiri leta prostorsko razčlenjene evidence emisij na ravni Unije in evidence velikih točkovnih virov na ravni Unije.

7. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede prilagoditve Priloge I in Priloge IV razvoju, vključno s tehničnim in znanstvenim napredkom, v okviru Konvencije LRTAP.

Člen 9

Spremljanje vplivov onesnaženosti zraka

1. Države članice zagotovijo spremljanje negativnih vplivov onesnaženosti zraka na ekosisteme na podlagi mreže mest spremljanja, ki je reprezentativna za sladkovodne ter naravne in polnaravne habitate kot tudi gozdne ekosistemske tipe, in sicer v skladu z načeli stroškovne učinkovitosti in na podlagi pristopa, ki temelji na tveganju.

V ta namen se države članice usklajujejo z drugimi programi spremljanja, vzpostavljenimi v skladu z zakonodajo Unije, vključno z Direktivo 2008/50/ES, Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 92/43/EGS ⁽²⁾ ter po potrebi Konvencijo LRTAP, in po potrebi uporabijo podatke, ki se zberejo v okviru navedenih programov.

Države članice lahko za izpolnitev zahtev iz tega člena uporabijo izbirne kazalnike spremljanja iz Priloge V.

2. Pri zbiranju podatkov iz Priloge V in poročanju o njih se lahko uporabijo metodologije, določene v Konvenciji LRTAP in v njenih priročnikih za mednarodne programe sodelovanja.

3. Na Komisijo se v skladu s členom 16 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov glede prilagoditve Priloge V tehničnemu in znanstvenemu napredku ter razvoju v okviru Konvencije LRTAP.

Člen 10

Poročanje držav članic

1. Države članice svoje prve nacionalne programe nadzora nad onesnaževanjem zraka Komisiji predložijo do 1. aprila 2019.

Kadar se nacionalni program nadzora nad onesnaževanjem zraka posodobi v skladu s členom 6(4), zadevna država članica posodobljeni program predloži Komisiji v dveh mesecih.

Komisija v nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka in njihovih posodobitvah preveri izpolnjevanje zahtev iz člena 4(2) in člena 6.

2. Države članice v skladu z roki za poročanje iz Priloge I Komisiji in Evropski agenciji za okolje predložijo svoje nacionalne evidence in projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in informativna poročila o evidencah iz člena 8(1), (2) in (3) ter, kadar je ustrezno, iz člena 8(4).

To poročanje mora biti usklajeno s poročanjem sekretariatu Konvencije LRTAP.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

3. Komisija ob pomoči Evropske agencije za okolje in po posvetovanju z zadevnimi državami članicami v prvem letu poročanja, nato pa redno, pregleduje podatke v nacionalnih evidencah emisij. Ta pregled vključuje naslednje:

- (a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;
- (b) preglede za opredelitev primerov, ko so podatki iz evidenc pripravljene na način, ki ni skladen z zahtevami, določenimi v mednarodnem pravu, zlasti v okviru Konvencije LRTAP;
- (c) po potrebi izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z zadevno državo članico.

Kadar zadevna država članica in Komisija ne moreta doseči dogovora o potrebi ali o vsebini tehničnih popravkov v skladu s točko (c), Komisija sprejme sklep o tehničnih popravkih, ki jih mora uvesti zadevna država članica.

4. Države članice Komisiji in Evropski agenciji za okolje sporočijo naslednje informacije iz člena 9:

- (a) lokacijo mest spremljanja in s tem povezane kazalnike, uporabljene za spremljanje vplivov onesnaženosti, do 1. julija 2018, nato pa vsaka štiri leta, ter
- (b) podatke spremljanja iz člena 9 do 1. julija 2019 in nato vsaka štiri leta.

Člen 11

Poročanje Komisije

1. Komisija do 1. aprila 2020 in nato vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o napredku, doseženem pri izvajanju te direktive, vključno z oceno svojega prispevka k doseganju ciljev iz člena 1, kar vključuje tudi naslednje:

- (a) napredek pri:
  - (i) doseganju okvirnih ravni emisij in izpolnjevanju obveznosti zmanjšanja emisij iz člena 4 ter po potrebi razloge, zakaj to ni bilo doseženo;
  - (ii) doseganju ravni kakovosti zunanega zraka v skladu s smernicami za kakovost zraka, ki jih objavi Svetovna zdravstvena organizacija;
  - (iii) doseganju ciljev Unije na področju zaščite biotske raznovrstnosti in ekosistemov v skladu s sedmim okoljskim akcijskim programom;
- (b) opredelitev nadaljnjih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni Unije in držav članic, da se izpolnijo cilji iz točke (a);
- (c) črpanje sredstev Unije za podporo ukrepom, ki jih je treba sprejeti, da se uresničijo cilji te direktive;
- (d) rezultate preverjanja nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in njihovih posodobitev, ki ga na podlagi tretjega pododstavka člena 10(1) opravi Komisija;
- (e) oceno zdravstvenih, okoljskih in socialno-ekonomskih vplivov te direktive.

2. Kadar je v poročilu navedeno, da okvirne ravni emisij in obveznosti zmanjšanja emisij iz člena 4 morda niso bile izpolnjene zaradi neučinkovite zakonodaje Unije na področju boja proti onesnaževanju zraka pri virih, vključno zaradi izvajanja te zakonodaje na ravni države članice, Komisija, kadar je ustrezno, preveri, ali je treba sprejeti dodatne ukrepe, pri čemer upošteva tudi učinke izvajanja teh ukrepov na sektorje. Komisija po potrebi pripravi zakonodajne predloge, vključno z novo zakonodajo za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih, da zagotovi izpolnjevanje obveznosti iz te direktive.

Člen 12

Evropski forum za čisti zrak

Komisija vzpostavi evropski forum za čisti zrak, ki bi zagotavljal nove usmeritve in olajšal usklajeno izvajanje zakonodaje in politik Unije v zvezi z izboljšanjem kakovosti zraka ter redno povezoval vse deležnike, vključno s pristojnimi organi držav članic na vseh ustreznih ravneh, Komisijo, industrijo, civilno družbo in znanstveno skupnost. V okviru evropskega foruma za čisti zrak se izmenjujejo izkušnje in dobre prakse, tudi glede zmanjšanja emisij zaradi ogrevanja v gospodinjstvih in iz cestnega prometa, ki lahko pripomorejo k oblikovanju in izboljšanju nacionalnih programov nadzora nad onesnaževanjem zraka in prispevajo k njihovem izvajanju.

Člen 13

Pregled

1. Za ohranitev napredka pri doseganju ciljev iz člena 1(2), zlasti ob upoštevanju znanstvenega in tehničnega napredka ter izvajanja podnebne in energetske politike Unije, Komisija na podlagi poročil iz člena 11(1) najpozneje do 31. decembra 2025 pregleda to direktivo.

Komisija po potrebi predstavi zakonodajne predloge o obveznostih zmanjšanja emisij za obdobje po letu 2030.

2. V zvezi z amoniakom Komisija v pregledu oceni zlasti:

- (a) najnovejše znanstvene dokaze;
- (b) posodobitve smernic UN/ECE iz leta 2014 za preprečevanje in zmanjševanje emisij amoniaka iz kmetijskih virov (v nadaljnjem besedilu: smernice za amoniak) ⁽¹⁾, okvirni kodeksi UN/ECE o dobrih kmetijskih praksah za zmanjševanje emisij amoniaka ⁽²⁾, kot je bil nazadnje spremenjen leta 2014;
- (c) posodobitve najboljših razpoložljivih tehnologij, opredeljenih v točki 10 člena 3 Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
- (d) kmetijsko-okoljske ukrepe v okviru skupne kmetijske politike.

3. Komisija na podlagi poročanih nacionalnih emisij živega srebra oceni njihov vpliv na doseganje ciljev iz člena 1(2) in preuči ukrepe za zmanjšanje teh emisij ter po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 14

Dostop do informacij

1. Države članice v skladu z Direktivo 2003/4/ES z objavo na javno dostopnem spletišču strani aktivno in sistematično javnost obveščajo o:

- (a) nacionalnih programih nadzora nad onesnaževanjem zraka in o vseh njihovih posodobitvah;
- (b) nacionalnih evidencah emisij (po potrebi tudi o prilagojenih nacionalnih evidencah emisij), nacionalnih projekcijah emisij, informativnih poročilih o evidencah ter dodatnih poročilih in informacijah, ki so bile Komisiji predložene v skladu s členom 10.

⁽¹⁾ Sklep 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Dodatek 1.

⁽²⁾ Sklep ECE/EB.AIR/127, odstavek 36e.

⁽³⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

2. Komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ zagotovi aktivno in sistematično obveščanje javnosti z objavo evidenc in projekcij emisij na ravni Unije ter informativnih poročil o evidencah na javno dostopnem spletišču.
3. Komisija na svojem spletišču objavi:
  - (a) temeljne predpostavke za vsako državo članico, da se opredeli njihov nacionalni potencial za zmanjšanje emisij, kar se uporabi pri pripravi poročila TSOZ št. 16;
  - (b) seznam ustrezne zakonodaje Unije za nadzor nad onesnaževanjem zraka pri virih in
  - (c) rezultate pregleda iz tretjega pododstavka člena 10(1).

Člen 15

Sodelovanje s tretjimi državami in usklajevanje v okviru mednarodnih organizacij

Unija in države članice, kakor je ustrezno, brez poseganja v člen 218 PDEU zagotovijo dvostransko in večstransko sodelovanje s tretjimi državami in usklajevanje znotraj ustreznih mednarodnih organizacij, kot so Program Združenih narodov za okolje (UNEP), UN/ECE, Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO), Mednarodna pomorska organizacija (IMO) in Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), vključno z izmenjavo informacij, glede tehničnih in znanstvenih raziskav in razvoja z namenom izboljšanja temeljev za lažje zmanjšanje emisij.

Člen 16

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 31. decembra 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(8), člena 8(7) in člena 9(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za kakovost zunanjega zraka, ustanovljen na podlagi člena 29 Direktive 2008/50/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 18

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 19

Sprememba Direktive 2003/35/ES

V Prilogi I k Direktivi 2003/35/ES se doda naslednja točka:

- „(g) Člen 6(1) Direktive (EU) 2016/2284 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o zmanjšanju nacionalnih emisij nekaterih onesnaževal zraka, spremembi Direktive 2003/35/ES in razveljavitvi Direktive 2001/81/ES (*).

(*) UL L 344, 17.12.2016, str. 1.“

Člen 20

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. julija 2018.

Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 10(2), do 15. februarja 2017.

Države članice o tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 21***Razveljavitev in prehodne določbe**

1. Direktiva 2001/81/ES se razveljavi z učinkom od 1. julija 2018.

Z odstopanjem od prvega pododstavka:

(a) se člena 1 in 4 ter Priloga I k Direktivi 2001/81/ES še naprej uporabljajo do 31. decembra 2019;

(b) se člena 7 in 8 ter Priloga III k Direktivi 2001/81/ES razveljavijo 31. decembra 2016.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

2. Države članice lahko člen 5(1) te direktive v zvezi z zgornjimi mejami v skladu s členom 4 in Prilogo I k Direktivi 2001/81/ES uporabljajo do 31. decembra 2019.

*Člen 22***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati 31. decembra 2016.

*Člen 23***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

PRILOGA I

SPREMLJANJE IN SPOROČANJE EMISIJ ONESNAŽEVAL ZRAKA

Tabela A

Zahteve glede letnega poročanja o emisijah, kakor je navedeno v prvem pododstavku člena 8(1)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir	Datumi poročanja
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽¹⁾ ⁽²⁾	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO — težke kovine (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ (skupni PAH ⁽⁵⁾, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksini/furani, PCB ⁽⁶⁾, HCB ⁽⁷⁾) 	Letno, od leta 1990 do leta poročanja minus 2 (X - 2)	15. februar ⁽⁹⁾
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ in, če je na voljo, BC	Letno, od leta 2000 do leta poročanja minus 2 (X - 2)	15. februar ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Nomenklatura za poročanje (NFR), kot je določena v Konvenciji LRTAP.

⁽²⁾ Naravne emisije se sporočajo v skladu z metodologijami, določenimi v Konvenciji LRTAP in priločniku EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka. Ne vključijo se v skupne nacionalne vsote, sporočajo se ločeno.

⁽³⁾ Cd (kadmij), Hg (živo srebro), Pb (svinec).

⁽⁴⁾ POP (obstoja organska onesnaževala).

⁽⁵⁾ PAH (policiklični aromatski ogljikovodiki).

⁽⁶⁾ PCB (poliklorirani bifenili).

⁽⁷⁾ HCB (heksaklorobenzen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀“ pomeni delce z aerodinamičnim premerom 10 mikrometrov (µm) ali manj.

⁽⁹⁾ Ponovne predložitve zaradi napak se opravijo najpozneje v štirih tednih in vključujejo jasno razlago sprememb.

Tabela B

Zahteve glede letnega poročanja o emisijah, kakor je navedeno v drugem pododstavku člena 8(1)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir	Datum poročanja
Skupne nacionalne emisije po vrstah virov po NFR ⁽¹⁾	<ul style="list-style-type: none"> — težke kovine (As, Cr, Cu, Ni, Se in Zn ter njihove spojine) ⁽²⁾ — TSP ⁽³⁾ 	Letno, od leta 1990 (2000 za TSP) do leta poročanja minus 2 (X - 2)	15. februar

⁽¹⁾ Naravne emisije se sporočajo v skladu z metodologijami, določenimi v Konvenciji LRTAP in priločniku EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka. Ne vključijo se v skupne nacionalne vsote, sporočajo se ločeno.

⁽²⁾ As (arzen), Cr (krom), Cu (bakar), Ni (nikelj), Se (selen) Zn (cink).

⁽³⁾ TSP (celotni prah).

Tabela C

Zahteve glede poročanja o emisijah in projekcijah, kakor je navedeno v členu 8(2)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir/ciljna leta	Datumi poročanja
Podatki o emisijah državne merilne mreže po vrstah virov (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — težke kovine (Cd, Hg, Pb) — POP (skupni PAH, HCB, PCB, dioksini/furani) — BC (če je na voljo) 	Vsaka štiri leta za leto poročanja minus 2 (X – 2) od leta 2017	1. maj ⁽¹⁾
Veliki točkovni viri po viru kategorije (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — težke kovine (Cd, Hg, Pb) — POP (skupni PAH, HCB, PCB, dioksini/furani) — BC (če je na voljo) 	Vsaka štiri leta za leto poročanja minus 2 (X – 2) od leta 2017	1. maj ⁽¹⁾
Projekcije emisij po združenih NFR	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC, PM_{2,5} in, če je na voljo, BC 	Vsaki dve leti za leta projekcij 2020, 2025, 2030 ter, če so na voljo, za leta 2040 in 2050 od leta 2017	15. marec

⁽¹⁾ Ponovne predložitve zaradi napak se opravijo v štirih tednih in vključujejo jasno razlago sprememb.

Tabela D

Zahteve glede letnega poročanja o informativnem poročilu o evidencah, kakor je navedeno v členu 8(3)

Element	Onesnaževala	Časovni okvir/ciljna leta	Datumi poročanja
Informativno poročilo o evidencah	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — težke kovine (Cd, Hg, Pb) in BC — POP (skupni PAH, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksini/furani, PCB, HCB) — Če je na voljo, težke kovine (As, Cr, Cu, Ni, Se in Zn ter njihove spojine) in TSP 	Vsako leto (kakor je prikazano v tabelah A–B–C)	15. marec

PRILOGA II

NACIONALNE OBVEZNOSTI ZMANJŠANJA EMISIJ

Tabela A

Obveznosti zmanjšanja emisij za žveplov dioksid (SO₂), dušikove okside (NO_x) in nemetanske hlapne organske spojine (NMVOC). Obveznosti zmanjšanja emisij imajo leto 2005 za izhodiščno leto in za cestni promet veljajo za emisije, izračunane na podlagi prodanih goriv (*).

Država članica	Zmanjšanje SO ₂ v primerjavi z letom 2005		Zmanjšanje NO _x v primerjavi z letom 2005		Zmanjšanje NMVOC v primerjavi z letom 2005	
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029	Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029	Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029	Za katero koli leto od leta 2030
Belgija	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bolgarija	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Češka	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Danska	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Nemčija	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Estonija	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Grčija	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Španija	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Francija	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Hrvaška	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irska	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Italija	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Ciper	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Latvija	8 %	46 %	32 %	34 %	27 %	38 %
Litva	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Luksemburg	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Madžarska	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Nizozemska	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Avstrija	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Poljska	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %

Država članica	Zmanjšanje SO ₂ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NO _x v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje NMVOC v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Portugalska	63 %		83 %	36 %		63 %	18 %		38 %
Romunija	77 %		88 %	45 %		60 %	25 %		45 %
Slovenija	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slovaška	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finska	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Švedska	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Združeno kraljestvo	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
EU-28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za upoštevanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

Tabela B

Obveznosti zmanjšanja emisij za amoniak (NH₃) in drobne delce (PM_{2,5}). Obveznosti zmanjšanja emisij imajo leto 2005 za izhodiščno leto in za cestni promet veljajo za emisije, izračunane na podlagi prodanih goriv (*).

Država članica	Zmanjšanje NH ₃ v primerjavi z letom 2005			Zmanjšanje PM _{2,5} v primerjavi z letom 2005		
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Belgija	2 %		13 %	20 %		39 %
Bolgarija	3 %		12 %	20 %		41 %
Češka	7 %		22 %	17 %		60 %
Danska	24 %		24 %	33 %		55 %
Nemčija	5 %		29 %	26 %		43 %
Estonija	1 %		1 %	15 %		41 %
Grčija	7 %		10 %	35 %		50 %
Španija	3 %		16 %	15 %		50 %
Francija	4 %		13 %	27 %		57 %
Hrvaška	1 %		25 %	18 %		55 %
Irska	1 %		5 %	18 %		41 %
Italija	5 %		16 %	10 %		40 %
Ciper	10 %		20 %	46 %		70 %
Latvija	1 %		1 %	16 %		43 %

Država članica	Zmanjšanje NH ₃ v primerjavi z letom 2005		Zmanjšanje PM _{2,5} v primerjavi z letom 2005			
	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030	Za katero koli leto od leta 2020 do leta 2029		Za katero koli leto od leta 2030
Litva	10 %		10 %	20 %		36 %
Luksemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Madžarska	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nizozemska	13 %		21 %	37 %		45 %
Avstrija	1 %		12 %	20 %		46 %
Poljska	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalska	7 %		15 %	15 %		53 %
Romunija	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovenija	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovaška	15 %		30 %	36 %		49 %
Finska	20 %		20 %	30 %		34 %
Švedska	15 %		17 %	19 %		19 %
Združeno kraljestvo	8 %		16 %	30 %		46 %
EU-28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za upoštevanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

PRILOGA III

VSEBINA NACIONALNIH PROGRAMOV ZA NADZOR NAD ONESNAŽEVANJEM ZRAKA IZ ČLENOV 6 IN 10

DEL 1

Minimalna vsebina nacionalnih programov za nadzor nad onesnaževanjem zraka

1. Začetni nacionalni programi za nadzor nad onesnaževanjem zraka iz členov 6 in 10 zajemajo vsaj naslednjo vsebino:
  - (a) nacionalni politični okvir glede kakovosti zraka in onesnaževanja, v okviru katerega je bil program razvit, vključno s:
    - (i) prednostnimi nalogami politike in njihovimi povezavami s prednostnimi nalogami na drugih pomembnih političnih področjih, vključno s podnebnimi spremembami ter po potrebi kmetijstvom, industrijo in prometom;
    - (ii) odgovornostmi nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov;
    - (iii) napredkom sedanjih politik in ukrepov pri zmanjševanju emisij in izboljšanju kakovosti zraka ter stopnjo izpolnjevanja nacionalnih obveznosti in obveznosti Unije;
    - (iv) napovedanim nadaljnjim razvojem ob predvidevanju, da ne bo sprememb že sprejetih politik in ukrepov;
  - (b) možnosti politike, ki bodo prišle v poštev za izpolnjevanje zahtev glede zmanjšanja emisij za obdobje med letom 2020 in letom 2029 in od leta 2030 naprej ter za vmesne ravni emisij, določene za leto 2025, in za nadaljnje izboljševanje kakovosti zraka, ter analize teh politik in metode analiz; kjer so na voljo, posamezne ali kombinirane vplive politik in ukrepov v zvezi z zmanjšanjem emisij, kakovostjo zraka in okoljem ter s tem povezane negotovosti;
  - (c) ukrepe in politike, izbrane za sprejetje, vključno s časovnim načrtom za njihovo sprejetje, izvajanje in pregled ter odgovornimi pristojnimi organi;
  - (d) po potrebi pojasnitev razlogov, zakaj okvirnih ravni emisij za leto 2025 ni mogoče izpolniti brez ukrepov, ki bi povzročili nesorazmerne stroške;
  - (e) po potrebi informacije o uporabi prožnosti iz člena 5 in vse okoljske posledice uporabe teh prožnosti;
  - (f) oceno uspešnosti izbranih politik in ukrepov pri zagotavljanju skladnosti z načrti in programi, vzpostavljenimi v okviru drugih ustreznih področij politik.
2. Posodobitve nacionalnega programa za nadzor nad onesnaževanjem zraka iz členov 6 in 10 zajemajo vsaj naslednje:
  - (a) oceno napredka pri izvajanju programa, zmanjševanju emisij in zmanjševanju koncentracij;
  - (b) kakršne koli pomembne spremembe okvira politike, ocen, programa ali izvajanja njegovega časovnega načrta.

DEL 2

Ukrepi zmanjšanja emisij iz drugega pododstavka člena 6(2)

Države članice upoštevajo ustrezne smernice za amoniak ter uporabijo najboljše razpoložljive tehnologije v skladu z Direktivo 2010/75/EU.

A. Ukrepi za nadzor nad emisijami amoniaka

1. Države članice pripravijo nacionalni svetovalni kodeks dobrih kmetijskih praks za nadziranje emisij amoniaka, pri čemer upoštevajo okvirni kodeks UN/ECE o dobrih kmetijskih praksah za zmanjšanje emisij amoniaka iz leta 2014, ki zajema najmanj naslednje:
  - (a) upravljanje dušika ob upoštevanju celotnega dušikovega cikla;

- (b) strategije krmljenja živine;
  - (c) tehnike nanašanja gnoja z nizkimi emisijami;
  - (d) sisteme skladiščenja gnoja z nizkimi emisijami;
  - (e) sisteme za uhlevitev živali z nizkimi emisijami;
  - (f) možnosti za omejitev emisij amoniaka zaradi uporabe mineralnih gnojil.
2. Države članice lahko oblikujejo nacionalni proračun dušika za spremljanje sprememb v skupnih izgubah reaktivnega dušika iz kmetijstva, vključno z amoniakom, dušikovim oksidom, amonijem, nitrati in nitriti, ki je osnovan na načelih iz smernic UN/ECE za proračune dušika ⁽¹⁾.
3. Države članice prepovejo uporabo gnojil z amonijevim karbonatom in lahko zmanjšajo emisije amoniaka iz anorganskih gnojil z uporabo naslednjih pristopov:
- (a) nadomestitvijo gnojil na osnovi sečnine z gnojili na osnovi amonijevega nitrata;
  - (b) kadar se gnojila na osnovi sečnine še naprej uporabljajo, z uporabo metod, ki so se izkazale za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za najmanj 30 % v primerjavi z uporabo referenčne metode iz smernic za amoniak;
  - (c) spodbujanjem nadomeščanja anorganskih gnojil z organskimi gnojili, kjer se anorganska gnojila še naprej uporabljajo, ter z njihovim nanašanjem v skladu s predvidenimi zahtevami zadevnih rastlin in travnišč v zvezi z dušikom in fosforjem, pri čemer se upošteva tudi obstoječa vsebnost hranil v tleh in hranilne snovi iz drugih gnojil.
4. Države članice lahko zmanjšajo emisije amoniaka iz hlevskega gnoja z uporabo naslednjih pristopov:
- (a) zmanjšanjem emisij iz uporabe gnojevke in hlevskega gnoja na obdelovalnih zemljiščih in travniščih z uporabo metod, ki zmanjšujejo emisije za najmanj 30 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak, in pod naslednjimi pogoji:
    - (i) nanašanje gnoja in gnojevke zgolj v skladu s predvidenimi zahtevami zadevnih rastlin in travnišč v zvezi z dušikom in fosforjem, pri čemer pa se upošteva tudi obstoječa vsebnost hranil v tleh in hranilne snovi iz drugih gnojil;
    - (ii) nenanašanje gnoja in gnojevke, kadar je zemljišče nasičeno z vodo, poplavljen, zamrznjeno ali pokrito s snegom;
    - (iii) nanašanje gnojevke na travnišča z uporabo vlečenih cevi, vlečenih letev ali plitvega ali globinskega injiciranja;
    - (iv) vnos gnoja in gnojevke, ki se nanesejo na obdelovalno zemljišče, v tla v štirih urah po nanosu;
  - (b) zmanjšanjem emisij iz skladiščenja gnoja zunaj hlevov z uporabo naslednjih pristopov:
    - (i) za skladišča gnojevke, zgrajena po 1. januarju 2022, z uporabo sistemov ali tehnik skladiščenja z nizkimi emisijami, ki so se izkazali za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 60 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak, za obstoječa skladišča gnojevke pa se uporabljajo tisti, ki emisije zmanjšajo za vsaj 40 %;
    - (ii) pokritjem skladišč hlevskega gnoja;
    - (iii) zagotavljanjem, da imajo kmetije dovolj zmogljivosti za skladiščenje gnoja, da lahko gnoj nanašajo le v obdobjih, ki so primerna za rast rastlin;
  - (c) zmanjšanjem emisij iz hlevov živali z uporabo sistemov, ki so se izkazali za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 20 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak;
  - (d) zmanjšanjem emisij iz gnoja z uporabo strategij krmljenja z nizko vsebnostjo beljakovin, ki so se izkazale za učinkovite pri zmanjševanju emisij amoniaka za vsaj 10 % v primerjavi z referenčno metodo, opisano v smernicah za amoniak.

⁽¹⁾ Sklep 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Dodatek 1.

B. Ukrepi za zmanjšanje emisij z namenom nadzora nad emisijami drobnih delcev in črnega ogljika

1. Brez poseganja v Prilogo II o navzkrižni skladnosti k Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ lahko države članice prepovejo sežiganje ostankov kmetijskih žetev in odpadkov ter gozdnih ostankov na prostem.

Države članice spremljajo in uveljavijo izvajanje vsakršne prepovedi, izvedene v skladu s prvim pododstavkom. Vse izjeme od te prepovedi se omejujejo na preventivne programe za preprečevanje nenadzorovanih požarov v divjini, zatiranje škodljivih organizmov ali zaščito biotske raznovrstnosti.

2. Države članice lahko oblikujejo nacionalni svetovalni kodeks o dobri kmetijski praksi za pravilno upravljanje ostankov žetev, in sicer na podlagi naslednjih pristopov:

- (a) izboljšanje strukture tal z vključitvijo ostankov žetev;
- (b) izboljšane tehnike za vključitev ostankov žetev;
- (c) alternativna uporaba ostankov žetev;
- (d) izboljšanje hranljivosti in strukture tal z vključitvijo hlevskega gnoja, kot se zahteva za optimalno rast rastlin, in izogibanjem sežiganju gnoja (hlevskega gnoja, globoke stelje iz slame).

C. Preprečevanje vplivov na majhne kmetije

Države članice s sprejetjem ukrepov iz oddelkov A in B zagotovijo, da so vplivi na majhne in mikro kmetije v celoti upoštevani.

Države članice lahko na primer iz navedenih ukrepov izvzamejo majhne in mikro kmetije, kadar je to mogoče in ustrezno v luči veljavnih obveznosti zmanjšanja emisij.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

PRILOGA IV

METODOLOGIJE ZA PRIPRAVO IN POSODABLJANJE NACIONALNIH EVIDENC IN PROJEKCIJ EMISIJ, INFORMATIVNIH POROČIL O EVIDENCAH TER PRILAGOJENIH NACIONALNIH EVIDENC EMISIJ IZ ČLENOV 5 IN 8

Za onesnaževala iz Priloge I države članice pripravijo nacionalne evidence emisij, prilagojene nacionalne evidence emisij, če je to ustrezno, nacionalne projekcije emisij, prostorsko razčlenjene nacionalne evidence emisij, evidence velikih točkovnih virov in informativna poročila o evidencah z uporabo metodologij, ki so jih sprejele pogodbenice Konvencije LRTAP (v nadaljnjem besedilu: smernice za poročanje v okviru EMEP), od njih pa se zahteva tudi uporaba priročnika EMEP/EEA o evidencah emisij onesnaževal zraka (v nadaljnjem besedilu: priročnik EMEP/EEA), navedenega v Konvenciji. Poleg tega se dodatne informacije, zlasti podatki o dejavnosti naprav, ki so potrebne za oceno nacionalnih evidenc in projekcij emisij, pripravijo v skladu z istimi smernicami.

Zanašanje na smernice za poročanje v okviru EMEP ne posega v dodatne pogoje, določene v tej prilogi, niti v zahteve v zvezi z nomenklaturo za poročanje, časovnimi okviri in datumi poročanja, določenimi v Prilogi I.

DEL 1

Nacionalne letne evidence emisij

1. Nacionalne evidence emisij morajo biti pregledne, usklajene, primerljive, popolne in točne.
2. Emisije iz določenih ključnih kategorij se izračunajo v skladu z metodologijami, določenimi v priročniku EMEP/EEA, pri čemer se uporabi metodologija stopnje 2 ali višja (podrobnejša) metodologija.

Države članice lahko uporabljajo druge znanstveno utemeljene in združljive metodologije za vzpostavitev nacionalnih evidenc emisij, kadar te metodologije zagotavljajo bolj točne ocene od privzetih metodologij iz priročnika EMEP/EEA.

3. Države članice emisije iz prometa izračunajo in sporočijo v skladu z nacionalnimi energetskimi bilancami, sporočenimi Eurostatu.
4. Emisije iz cestnega prometa se izračunajo in sporočijo na podlagi goriv, prodanih ⁽¹⁾ v zadevni državi članici. Poleg tega lahko države članice sporočijo tudi emisije iz cestnega prometa na podlagi porabljenih goriv ali prevoženih kilometrov v državi članici.
5. Države članice svoje letne emisije sporočajo izražene v veljavni enoti, opredeljeni v predlogi NFR za poročanje iz Konvencije LRTAP.

DEL 2

Nacionalne projekcije emisij

1. Nacionalne projekcije emisij so pregledne, usklajene, primerljive, popolne in točne, sporočene informacije pa vsebujejo vsaj naslednje:
  - (a) jasno opredelitev sprejetih in načrtovanih politik ter ukrepov, vključenih v projekcije;
  - (b) po potrebi rezultate analize občutljivosti, izvedene za projekcije;
  - (c) opise metodologij, modelov, temeljnih predpostavk ter ključnih vhodnih in izhodnih parametrov.
2. Projekcije emisij se ocenijo in dodajo k zadevnim sektorjem, ki so viri onesnaževanja. Države članice v skladu s smernicami, določenimi v priročniku EMEP/EEA, pripravijo projekcije „z ukrepi“ (sprejeti ukrepi) in po potrebi projekcije „z dodatnimi ukrepi“ (načrtovani ukrepi) za vsako onesnaževalo.

⁽¹⁾ Države članice, ki se lahko odločijo za uporabo vsote vseh nacionalnih emisij, izračunane na podlagi uporabljenih goriv, kot osnovo za spoštovanje Konvencije LRTAP, lahko ohranijo to možnost zaradi skladnosti med mednarodnim pravom in pravom Unije.

3. Nacionalne projekcije emisij so skladne z nacionalno letno evidenco emisij za leto $x - 3$ in s projekcijami, sporočenimi po Uredbi (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

DEL 3

Informativno poročilo o evidencah

Informativna poročila o evidencah se pripravijo v skladu s smernicami za poročanje v okviru EMEP, sporočajo pa se z uporabo predloge za poročila o evidencah, ki so v njih določene. Poročilo o evidencah vsebuje vsaj naslednje podatke:

- (a) opise, sklice in vire informacij posebnih metodologij, predpostavke, faktorje emisij in podatke o dejavnostih, pa tudi temeljna načela za njihovo izbiro;
- (b) opis nacionalnih ključnih vrst virov emisij;
- (c) informacije o negotovostih, zagotavljanju kakovosti in preverjanju;
- (d) opis institucionalnih ureditev za pripravo evidence;
- (e) ponovne izračune in načrtovane izboljšave;
- (f) če je to relevantno, informacije o uporabi prožnosti iz člena 5(1), (2), (3) in (4);
- (g) če je to relevantno, informacije o razlogih za odklon od krivulje zmanjševanja, določene v skladu s členom 4(2), ter ukrepe za ponovno približanje krivulji;
- (h) povzetek.

DEL 4

Prilagoditev nacionalnih evidenc emisij

1. Država članica, ki predlaga prilagoditev svoje nacionalne evidence emisij v skladu s členom 5(1), v svoj predlog Komisiji vključi vsaj naslednja dokazila:
- (a) dokazilo, da je zadevna nacionalna obveznost zmanjšanja emisij presežena oziroma da so zadevne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij presežene;
  - (b) dokazilo o obsegu, v katerem prilagoditev evidence emisij zmanjšuje preseganje in prispeva k izpolnjevanju zadevne nacionalne obveznosti oziroma zadevnih nacionalnih obveznosti zmanjšanja emisij;
  - (c) oceno, ali se pričakuje, da bo zadevna nacionalna obveznost oziroma da bodo zadevne nacionalne obveznosti zmanjšanja emisij izpolnjene in kdaj naj bi bile izpolnjene, na podlagi nacionalnih projekcij emisij brez prilagoditve;
  - (d) dokazilo, da je prilagoditev v skladu z eno ali več od naslednjih treh okoliščin. Po potrebi se je mogoče sklicevati tudi na ustrezne predhodne prilagoditve:
    - (i) v primeru nove vrste virov emisij:
      - dokazilo, da je nova vrsta virov emisij priznana v znanstveni literaturi in/ali priročniku EMEP/EEA,
      - dokazilo, da ta vrsta virov ni bila vključena v zadevne zgodovinske nacionalne evidence emisij ob določitvi obveznosti zmanjšanja emisij,
      - dokazilo, da emisije iz nove vrste virov državo članico ovirajo pri izpolnjevanju obveznosti zmanjšanja emisij, ki je podprto s podrobnim opisom metodologije, podatkov in faktorjev emisij, na podlagi katerih so države članice prišle do tega zaključka;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

- (ii) v primeru, ko so za določanje emisij iz specifičnih vrst virov uporabljeni bistveno drugačni faktorji emisij:
- opis prvotnih faktorjev emisij, vključno s podrobnim opisom znanstvene podlage, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
  - dokazila, da so bili v času določitve zmanjšanj emisij uporabljeni prvotni faktorji,
  - opis posodobljenih faktorjev emisij, vključno s podrobnimi informacijami o znanstveni podlagi, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
  - primerjavo ocen emisij, opravljenih z uporabo prvotnih in posodobljenih faktorjev emisij, ki dokazuje, da sprememba faktorjev emisij prispeva k temu, da država članica ne more izpolniti svojih obveznosti zmanjšanja emisij,
  - razloge za odločitev, ali so spremembe faktorjev emisije bistvene;
- (iii) v primeru, ko so za določanje emisij iz specifičnih vrst virov uporabljene bistveno drugačne metodologije:
- opis prvotnih uporabljenih metodologij, vključno s podrobnimi informacijami o znanstveni podlagi, na kateri je bil faktor emisij pridobljen,
  - dokazila, da je bila v času določitve zmanjšanj emisij uporabljena prvotna metodologija,
  - opis posodobljene metodologije, vključno s podrobnim opisom znanstvene podlage ali sklica, na podlagi katerega je bila pridobljena,
  - primerjavo ocen emisij, opravljenih z uporabo prvotnih in posodobljenih metodologij, ki dokazuje, da sprememba metodologije prispeva k temu, da država članica ne more izpolniti svoje obveznosti zmanjšanja emisij,
  - razloge za odločitev, ali je sprememba metodologije bistvena.
2. Države članice lahko predložijo iste podporne informacije za postopke prilagoditve, ki temeljijo na podobnih predpogojih, pod pogojem, da vsaka država članica predloži posamične informacije, ki se od nje zahtevajo in kot so določene v odstavku 1.
3. Države članice ponovno izračunajo prilagojene emisije, da se zagotovi čim večja doslednost časovnih okvirov za vsako leto, za katero se prilagoditev ali prilagoditve uporabljajo.
-

PRILOGA V

NEOBVEZNI KAZALNIKI ZA SPREMLJANJE VPLIVOV ONESNAŽENOSTI ZRAKA IZ ČLENA 9

- (a) Za sladkovodne ekosisteme: ugotavljanje obsega biološke škode, vključno z občutljivimi receptorji (mikrofiti, makrofiti in diatomeje), in izgube staleža rib ali nevretenčarjev:

glavni kazalnik zmogljivost nevtralizacije kislosti in pomožni kazalniki kislost (vrednost pH), raztopljen sulfat (SO_4), nitrat (NO_3) in raztopljen organski ogljik:

pogostost vzorčenja: od letne (jesenski pretok na jezerih) do mesečne (vodotoki).

- (b) Za kopenske ekosisteme: ocena kislosti tal, izgube hranilnih snovi, statusa in ravnovesja dušika ter izgube biotske raznovrstnosti:

- (i) glavni kazalnik kislost tal: izmenljive frakcije bazičnih kationov (bazična nasičenost) in izmenljiv aluminij v tleh:

pogostost vzorčenja: vsakih deset let;

pomožni kazalniki: vrednost pH, sulfat, nitrat, bazični kationi, koncentracije aluminija v talni raztopini:

pogostost vzorčenja: vsako leto (kadar je to ustrezno);

- (ii) glavni kazalnik izcejanje nitratov v tleh (NO_3 , izcedek):

pogostost vzorčenja: vsako leto;

- (iii) glavni kazalnik razmerje med ogljikom in dušikom (C/N) in pomožni kazalnik skupni dušik v tleh (N_{skupaj}):

pogostost vzorčenja: vsakih deset let;

- (iv) glavni kazalnik ravnovesje hranil v listju (N/P, N/K, N/Mg):

pogostost vzorčenja: vsaka štiri leta.

- (c) Za kopenske ekosisteme: ocena škode, ki jo ozon povzroči rasti vegetacije in biotski raznovrstnosti:

- (i) glavni kazalnik rast vegetacije in škoda na listih ter pomožni kazalnik tok ogljika (C_{tok}):

pogostost vzorčenja: vsako leto;

- (ii) glavni kazalnik prekoračitev kritičnih vrednosti na podlagi toka:

pogostost vzorčenja: vsako leto v obdobju rasti.

PRILOGA VI
KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2001/81/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2, prvi in drugi pododstavek, točke (c),(d) in (e)	Člen 2
Člen 3, točka (e)	Člen 3, točka 1
—	Člen 3, točke 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 in 13
Člen 3, točka (i)	Člen 3, točka 6
Člen 3, točka (k)	Člen 3, točka 7
Člen 3, točka (h)	Člen 3, točka 10
Člen 3, točka (g)	Člen 3, točka 11
Člen 4	Člen 4(1) in (2)
Člen 2, drugi pododstavek, točki (a) in (b)	Člen 4(3)
—	Člen 5
Člen 6(1)	Člen 6(1)
Člen 6(2)	Člen 6(2), (5) do (10)
Člen 6(3)	Člen 6(3) in (4)
—	Člen 7
Člen 7(1)	Člen 8(1), prvi pododstavek
—	Člen 8(1), drugi pododstavek, (2) do (4)
Člen 7(2)	Člen 8(5)
Člen 7(3)	Člen 8(6)
Člen 7(4)	Člen 8(7)
—	Člen 9
Člen 8(2)	Člen 10(1)
Člen 8(1)	Člen 10(2)
—	Člen 10(3) in (4)
Člen 9	Člen 11
—	Člen 12
Člen 10	Člen 13
Člen 6(4)	Člen 14(1)
Člen 7(3) in člen 8(3)	Člen 14(2) in (3)
Člen 11	Člen 15
Člen 13(3)	Člen 16
Člen 13(1) in (2)	Člen 17

Direktiva 2001/81/ES	Ta direktiva
Člen 14	Člen 18
—	Člen 19
Člen 15	Člen 20
—	Člen 21
Člen 16	Člen 22
Člen 17	Člen 23
Člen 8(1) in Priloga III	Priloga I
Priloga I	Priloga II
—	Priloge III, V in VI
Priloga III	Priloga IV

Izjava Komisije o pregledu emisij metana

Komisija meni, da glede kakovosti zraka obstajajo tehtni razlogi, da se pregled razvoja emisij metana v državah članicah nadaljuje z namenom zmanjšanja koncentracij ozona v EU in spodbujanja zmanjšanja emisij metana na mednarodni ravni.

Komisija potrjuje, da namerava na podlagi poročanih nacionalnih emisij dodatno oceniti učinek emisij metana na doseganje ciljev iz člena 1(2) direktive o nacionalnih zgornjih mejah emisij in bo preučila možnost ukrepov za zmanjšanje navedenih emisij ter, kjer je primerno, za ta namen predložila zakonodajni predlog. Komisija bo pri oceni upoštevala vrsto študij, ki potekajo na tem področju in naj bi se zaključile leta 2017, pa tudi nadaljnji mednarodni razvoj na tem področju.
